Susitikimas su žurnaliste ir rašytoja Audrone Urbonaite

Janina Fritz. Lapkritis ir beprasidedantis gruodis Vienoje gyvenančius lietuvius užliejo renginių gausa. Vienas iš jų sukvietė mus pabūti kartu ir pasikalbėti su rašytoja bei žurnaliste Audrone Urbonaite iš Lietuvos – net dukart – gruodžio 2 d. Ambasadoje ir gruodžio 3 d. privačia Angelikos Krauses iniciatyva.

Ambasadoje A. Urbonaitė pristatė savo knygas, pasidalino žurnalistinio gyvenimo užkulisiais, darbo didžiausio Lietuvos dienraščio redakcijoje peripetijomis bei, svarbiausia, žavėjo susirinkusiuosius šiltu, atviru ir nuoširdžiu bendravimu. Susitikimą moderavo ilgametė „Lietuvos ryto“ korespondentė Jolita Venckutė.

Pirmąją savo knygą „Posūkyje-neišlėk“ Audronė parašė norėdama suvesti sąskaitas su tėvu ir jam atkeršyti. Ryški tėvo ir dukters santykių linija išliko ir vėlesniuose jos romanuose. Po to, kai buvo išleista jos vėliausioji knyga – “Mano Didžioji Nuodėmė, žurnalistika”, – atskleidžianti Lietuvos redakcijų užkulisius, žurnalistę buvo norėta atleisti iš darbo. Vėliau dar pusmetį redakcija atsisakė spausdinti Audronės straipsnius, kas žurnalistui reiškia gyvenimą be honorarų.

Kitą dieną Angelikos namuose A. Urbonaitė skaitė ištraukas iš savo pirmosios knygos, pasakojo kokiais slaptais troškimais ir fantazijomis gyveno sirgdama vėžiu, dalinosi prisiminimais apie Atgimimo laikus bei darbą Sąjūdžio savaitraščio „Atgimimas“ redakcijoje. Susirinkusieji taip pat sužinojo, su kuriuo iš buvusių Lietuvos ministrų žurnalistė ir knygų autorė ėjo į pasimatymą 4 val. ryte dirbdama *paparace* dienraštyje „Lietuvos rytas“.

Tiesi, šmaikšti ir šilta Audronė Urbonaitė, savo ruožtu, domėjosi ir mūsų, dalyvavusiųjų gyvenimo istorijomis bei gyvenimo Austrijoje peripetijomis.

Austrijos Lietuvių Bendruomenės informacija